

उरले आता न काही

बोलून सर्व झाले, उरले आता न काही
हृदयात साठलेले, उरले आता न काही ॥

सर्वस्व वाहुनीया, पूजिले सदा तुला मी
विश्वासून म्हणावे, उरले असे न काही ॥

भ्रमलो तुझ्यासवे गे, हरवून विश्व माझे
मजला जगात माझ्या, उरले आता न काही ॥

येशील वाटते गे, अजूनी कधीतरी तू
समजावितो मनाला, उरले आता न काही ॥

बेभान संगतीत, जे स्वप्न रंगविले
आभास फक्त त्याचा, उरला आता न काही ॥

○ ○

— शशिकांत पानट

(‘अमे रिक्त तरंग’ या कवितासं ग्रहात् न)